ԻՇԽԱՆԱՍԻՐՈՒԹԻՒՆԸ ԲՌՆԱՏԷՐ ԴԱՍԱԿԱՐԳԻՆ

Posted on February 21, 2015 by Keghart

Bechara el Khoury
First President of Lebanon

Category: Opinions

Մեթր Պարգեւ Դաւիթեան, Լուսաբաց, 21 Փետրուար 2015

Տասը տարիներ առաջ, 14 Փետրուար 2005 թուականին, ահաւոր պայթումի զոհ դարձաւ Լիբանա-
նի նախկին վարչապետ Րաֆիք Հարիրին, որ այդ երկրի կործանարար քաղաքացիական պատերազմի ընթացքին իր բարեգործութեամբ դարձած էր հռչակաւոր եւ յետ պատերազմին ալ եղած էր այդ երկրի տիրական դէմքը՝ իր հարստութեան ընծայած դերով եւ իր վայելած միջազգային համբաւով ու դիրքով։

Անոր սպանութեան պատճառը կը թուի թէ եղած էր իր անհնազանդ ըլլալու յանդգնութիւնը ընդդէմ սուրիական իշխանութեան, որ Դամասկոսէն կը վարէր Լիբանանը եւ կ’ուզէր հոնկէ նշանակել անոր նախագահները։ Հաֆէզ Ասատի փորձառու դիւանագիտութեամբ եւ կարգադրութեամբ Լիբանանի վարչապետ ըլլալու հրաւիրուած բարեգործ Հարիրին (1992) դարձած էր թիրախ ամէն տեսակի վատ ամբաստանութիւններու (2000-2004), անոր իշխանաժառանգ զաւկին՝ Պաշշարի ու իր շուրջ գտնուող մարդոց կողմէ, որոնք չէին հանդուրժեր տեսնել այդ մեծ մարդուն սէրն ու նուիրուածութիւնը Լիբանանի հանդէպ։

Մեթր Պարգեւ Դաւիթեան, Լուսաբաց, 21 Փետրուար 2015

Տասը տարիներ առաջ, 14 Փետրուար 2005 թուականին, ահաւոր պայթումի զոհ դարձաւ Լիբանա-
նի նախկին վարչապետ Րաֆիք Հարիրին, որ այդ երկրի կործանարար քաղաքացիական պատերազմի ընթացքին իր բարեգործութեամբ դարձած էր հռչակաւոր եւ յետ պատերազմին ալ եղած էր այդ երկրի տիրական դէմքը՝ իր հարստութեան ընծայած դերով եւ իր վայելած միջազգային համբաւով ու դիրքով։

Անոր սպանութեան պատճառը կը թուի թէ եղած էր իր անհնազանդ ըլլալու յանդգնութիւնը ընդդէմ սուրիական իշխանութեան, որ Դամասկոսէն կը վարէր Լիբանանը եւ կ’ուզէր հոնկէ նշանակել անոր նախագահները։ Հաֆէզ Ասատի փորձառու դիւանագիտութեամբ եւ կարգադրութեամբ Լիբանանի վարչապետ ըլլալու հրաւիրուած բարեգործ Հարիրին (1992) դարձած էր թիրախ ամէն տեսակի վատ ամբաստանութիւններու (2000-2004), անոր իշխանաժառանգ զաւկին՝ Պաշշարի ու իր շուրջ գտնուող մարդոց կողմէ, որոնք չէին հանդուրժեր տեսնել այդ մեծ մարդուն սէրն ու նուիրուածութիւնը Լիբանանի հանդէպ։

Հարիրիի սպանութենէն առաջ ու վերջ, իշխանասէր բռնատէրերը արաբական աշխարհի մերթ ուղ-
ղակի եւ մերթ ալ անուղղակի միջոցներով ահաբեկեցին ու սպաննեցին իրենց անհնազանդ գտնուող յանդուգն եւ խիզախ ձայնի ազատասէր անձերը։ Արդիւնքը եղաւ այն, որ այդպիսի բռնատիրութիւն կիրարկողներու դէմ յառաջացած ժողովրդային շարժումը, որ սկսաւ Լիբանանով եւ անցաւ արաբական աշխարհի տարբեր երկիրներով, դարձաւ զոհ ծայրայեղ կրօնամոլութեամբ շարժող մարդոց եւ կորսնցուց իր սրբազան նպատակը եւ զիջեցաւ ներքին ու արտաքին դաւադրութիւններով ծնած այն հրէշին որ կոչուեցաւ կրօնամոլ ահաբեկչութիւն, որ ապա դարձաւ Իսլամական Պետութիւն։

Այն իշխանասիրութիւնը որ կիրարկուեցաւ արաբական աշխարհի բռնատէրերուն կողմէ, կը թուի թէ այս օրերուս սկսած է կիրարկուիլ Հայաստանի իշխանութիւններուն կողմէ, որոնք ուրուականի դէմ-քեր ու քօղեր հագած՝ սարսափի տակ կը ջանան պահել յանդուգն եւ խիզախ ձայները մեր ազգի տնտեսական ապագայով մտահոգ գործիչներուն։ Ինքնաշարժեր պայթեցնելով եւ աջ ու ձախ բացօթեայ ահաբեկելով ու անողոք ծեծի միջոցներ որդեգրելով, անոնք դժբախտաբար կը հետեւին ընթացքի մը, որ աղիտալի արդիւնքներով վերջ գտաւ արաբական աշխարհին մէջ։ Չենք գիտեր որքանո՞վ հարազատ է միլիոնատէր Գագիկ Ծառուկեանի ժողովրդային պահանջքներու պաշտպան կանգնիլը, սակայն բարեգործութիւնը զոր ան կ’ընէ Հայաստանի մէջ՝ գիւղացիներուն գործ հայթայթելով եւ ուսումնատենչ երիտասարդութեան կրթաթոշակներ յատկացնելով ու զանոնք իր շուրջ հաւաքելով, մեզի կը յիշեցնէ բարեգործ ընթացքը Լիբանանի նահատակ վարչապետ Րաֆիք Հարիրիին, որուն դէմ վատ ամբաստանութիւններ եղան ատենօք, ճիշդ այնպէս ինչպէս կը կատարուին այսօր Հայաստանի իշխանութիւններուն կողմէ Գագիկ Ծառուկեանի հասցէին։ Մաղթենք եւ աղօթենք որ իշխանասէր տէրերը Հայաստանի փորձեն լեզու գտնել մեր հայրենի ժողովուրդին խեղճ վիճակով մտահոգ գործիչներուն հետ, փոխանակ ծեծով կամ մահով լռեցնելու զանոնք։ Երկու կողմերուն միջեւ պայքարը սկսած է սուր բնոյթ ստանալ եւ ներելի չէ որ այս տարի, մա՛նաւանդ այս տարի, որուն ընթացքին աշխարհը մեզ կը դիտէ Հայկական Ցեղասպանութեան եւ Չանաքքալէի ճակատամարտի հարիւրամեակները նշող հակադիր հանդիսասրահներէն, խայտառակ դառնանք որպէս ազգ ու հայրենիք։ Արդէն կը բաւէ որ անցեալին խայտառակ դարձանք երբ նմանը չտեսնուած ահաբեկում կատարուեցաւ մեր Ազգային Ժողովին մէջ, ուր օր ցերեկով սպաննուեցաւ հայ ազգի նորագոյն սպարապետ Վազգէն Սարգսեանն ու իր հետ Կարէն Տեմիրճեանն ու միւսները։

Հարիւրամեակի սուրբ եւ օրհնեալ գմբէթին տակ իրաւունք չունին պատսպարուելու մեր հայրենի ժողովուրդի նոր ցաւերուն եւ տառապանքին հանդէպ անհոգութիւն ցոյց տուող իշխանատէրերը։ Միայն գեղեցիկ յայտարարութիւններով կամ խաբուսիկ խօսքերով կարելի չէ մոլորել մեր ժողովուրդը։

Կը պատմուի թէ ժամանակին Լիբանանի անկախութեան կերտիչներէն եւ անոր առաջին նախագահ Պըշարա Խուրիին դէմ տեղի ունեցան ժողովրդային մեծ ցոյցեր այդ երկրի գլխաւոր քաղաքներուն մէջ։ Նախագահը իր ազգային դերին մէջ յաջողած էր՝ ձեռք բերելով անկախութիւնը Լիբանանի, սակայն այդ յաջողութենէն ետք ձախողած էր ժողովուրդին կենսամակարդակը ապահովելու գործին մէջ. ամբոխները դուրս ելած էին լօզունգներով եւ պաստառներով, որոնցմէ մին կ’ըսէր «Պըտնա նէքօլ, ժու՛անին», ինչ որ կը թարգմանուի՝ «անօթի ենք, կ’ուզենք ուտել»։ Ժողովուրդի ձայնին անսաց Պըշարա Խուրին եւ հրաժարեցաւ։

Մեր նախագահն ալ անկախութեան կերտիչ եղած է։

Պըշարա Խուրիի օրինակը հոս որպէս խորհուրդ կը յիշենք մեր նախագահին, որ հիմա թէեւ նստած է ձիու վրայ, սակայն կրնայ յանկարծ իջնել ձիէն եւ նստիլ իշու վրայ՝ իր անխոհեմ արարքներով։

«Հասկցողին հազար բարեւ» կ’ըսէ ժողովրդային առածը։